

L'any que Ceràmiques Marcó es va coronar a París

El centenari del triomf internacional de les 'argerates' a l'Exposició del 1925 coincideix amb diversos reconeixements a l'obrador de Quart, inclòs el Premi Nacional d'Artesania

Jaume Marcó sosté una 'Sulamita', de Fidel Aguilar, en una imatge d'arxiu LLUÍS SERRAT.

Enguany es commemora el centenari de l'Exposició Internacional d'Arts Decoratives i Industrials Modernes, que va tenir lloc a París el 1925 i va donar nom a l'Art Déco. Els francesos, propensos a menjar-se part dels mots, van convertir les "arts decoratives" en l'"art déco", simplificació que va donar nom a un estil decoratiu, de formes geomètriques i materials rics, elegant i modern. Tot i que des de l'avantguarda racionalista es considerava una "falsa modernitat" enfront de la simplicitat propugnada pel Moviment Modern. Però el 1925 París era el centre cultural del món i l'Art Déco va assolir-hi el clímax.

Cada país participant hi tenia un pavelló propi. En el cas de l'Estat espanyol, l'organització, deficient i tardana, va propiciar que el Foment de les Arts Decoratives de Barcelona, amb Santiago Marco al capdavant, s'hi presentés independentment, després de vèncer sengles dificultats. Així mateix, també hi acudiren algunes firmes catalanes, com Ceràmiques Marcó, de Quart. L'únic cop que la fàbrica Marcó va presentar les seves argerates fora de l'Estat va ser el 1925 a París. Al catàleg de la secció espanyola, editat a Madrid en francès, hi consta "Reproductions artistiques en «Argerates» (terres/cuites)". S'hi van poder admirar figuretes de Fidel Aguilar i segurament de Josep Armengol, l'escultor terrassenc, que, com Fidel, va morir jove, i altres creacions, tot i que el catàleg no ho precisa.

Per bé que no coneixem cap imatge de la presentació d'aquestes obres, en tenim constància gràcies a la revista D'Ací d'Allà (setembre 2025), que va reproduir tres de les terres cuites d'Aguilar més una arqueta d'Adolf Fargnoli, que també hi participà. El salt internacional va ser cabdal, però obtenir-hi un reconeixement per les argerates, la seva singularitat artística, que Frederic Marcó va fer realitat gràcies a la col·laboració de l'arquitecte Rafael Masó, va ser decisiu. Malauradament, al Fons Marcó no se'n conserva la medalla (de fet, se sap que algunes medalles no van arribar mai als destinataris). Però el 1931, quan tingué lloc l'Exposició d'argerates de Quart a la Galeria dels Bells Oficis de Girona, l'obrador Marcó era presentat així: "És importantíssim el lloc que ha conquerit al mercat mundial (en l'Exposició d'Art Decoratiu de París fou objecte d'altíssima menció) i són els més celebrats escultors de Catalunya els qui li han fet l'honor de confiar-li la reproducció dels seus més bells originals (Enric Casanovas, Joan Borrell i Nicolau, Rafael Solanic i Esteve Monegal entre altres)." Impossible de resumir millor l'aportació de Marcó a l'art noucentista català.

Un segle després, el 2025, Ceràmiques Marcó ha estat nomenat membre de l'Acadèmia Internacional de Ceràmica (Ginebra), ha rebut el premi NUS de la Fundació Drissa pel projecte Art i Salut, i, recentment, li ha estat atorgat el Premi Nacional d'Artesania Prestigia, de la Generalitat de Catalunya, per seva secular i fecunda trajectòria, referent en el sector ceràmic en l'àmbit nacional i internacional. Enhorabona.

Publicat a:

-El Punt Avui. Nacional 05-01-2026, Pàgina 10

Font del document:

<http://www.elpuntavui.cat/cultura/article/19-cultura/2609792-l-any-que-ceramiques-marco-es-va-coronar-a-paris.html>